

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.619 van 17 december 1996
in de zaak A. 66.954/X-7023.**

In zake : Patrick ALBERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROEK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick ALBERS
op 22 december 1995 heeft ingediend om de schorsing van
de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
10 november 1995 van de Vlaamse Minister van Openbare
Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende in-
williging van het beroep dat de gemachtigde ambtenaar
heeft ingesteld tegen de beslissing van 6 juli 1995 van
de bestendige deputatie van de provincieraad van West-
Vlaanderen, waarbij hem de bouwvergunning werd verleend
voor het oprichten van een graanloods op een perceel
gelegen aan de Bruggesteenvweg (hoek Rozelarestreet) te
Middelkerke (deelgemeente Sint-Pieterskapelle), kada-
straal bekend Sectie B, nr. 111h/2;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 november 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. LUST die, loco Advocaat A. LUST verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat het bouwperceel krachtens het bij koninklijk besluit van 26 januari 1977 vastgesteld gewestplan Oostende-Middenkust gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat het bestreden besluit o.m. overweegt:

"(...)

Overwegende dat het ontwerp de oprichting beoogt van een loods voor granen; dat deze loods een oppervlakte heeft van 40 m bij 20 m breedte en bedekt wordt met een zadeldak met een kroonlijsthoogte van 4,60 m en een nokhoogte van ca. 8,10 m; dat de constructie wordt ingeplant op minimum 4,50 m van de linkerperceelsgrens, gezien van de Bruggesteeweg en op minimum 9 m van de voorliggende weg, de Bazelarestraat;
(...)

Overwegende dat de gevraagde loods voor het opslaan van granen wordt voorzien bij een bestaand bedrijf (handel in granen, veevoeders ...); dat dergelijk bedrijf omwille van zijn overwegend commercieel-industrieel karakter, niet kan aanzien worden als een agrarisch, noch als een para-agrarisch bedrijf; dat enkel bedrijven die de verse landbouwprodukten rechtstreeks betrekken uit de landbouwsektor en waar de behandeling zodanig is dat de produkten in hun staat bewaard blijven, zonder verdere verwerking, zoals bijvoorbeeld het verpakken en het diepvriezen, volgens de gebruikelijke inzichten als para-agrarisch worden aanzien; dat bedrijven die landbouwprodukten verhandelen of verwerken tot afgeleide produkten, zoals tot veevoeder, worden aanzien respektievelijk als commerciële, dan wel als ambachtelijk-industriële bedrijven; dat een dergelijke graanloods in het agrarisch gebied kan worden toegestaan in zoverre zij staat in functie van een bedrijf dat de produkten zoals ze van het veld komen sorteert, voor bewaring bewerkt, desgevallend inpakt en stockeert; dat wanneer van elders aangevoerde en aan de streek oneigen produkten op deze wijze behandeld worden, of wanneer streekeigen produkten een tweede behandeling of bewerking ondergaan, bijvoorbeeld wanneer deze granen verwerkt worden tot veevoeder, dan dienen deze bedrijven als ambachtelijk-industrieel te worden aanzien; dat, zoals gesteld, het betrokken bedrijf een overwegend commercieel-industrieel karakter heeft (loutere handel in granen en veevoeders), en derhalve niet beantwoordt aan de bepalingen betreffende het (landschappelijk waardevol) agrarisch gebied;
(...)"

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, het eerste middel onder meer is afgeleid uit de schending van artikel 11, 4.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat verzoeker doet gelden wat volgt :

"De in het geding zijnde beslissing betreft een beslissing van de bevoegde minister met betrekking tot de aanvraag van verzoeker tot het bekomen van een bouwvergunning voor het bouwen van een nieuwe loods voor de opslag van granen. Dit project is gesitueerd in het landschappelijk waardevol gebied. De bestreden beslissing weigert evenwel de gevraagde vergunning omdat het ontwerp niet verenigbaar zou zijn met de stedenbouwkundige bestemming van agrarisch gebied, en omdat het, als zonevreemd bedrijf, niet zou kunnen worden toegelaten ingevolge artikel 79 van de Stedenbouwwet.

De bestemmingsvoorschriften voor het agrarisch gebied zijn neergelegd in artikel 11.4.1. van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze bepaling luidt als volgt:

'De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. (...)'

(...)

Centraal staat dus de vraag wat onder de term 'para-agrarisch bedrijf' moet worden begrepen.

Noch artikel 11.4.1 van het K.B. van 28 december 1972 noch enige andere bepaling van dit besluit definiëren het begrip 'para-agrarische onderneming'. Men is derhalve aangewezen op de gewone interpretatieregelen. Deze schrijven voor dat de term bij gebreke aan specifieke betekenis moet worden begrepen in zijn gewone taalkundige betekenis.

(...)

* dat het begrip 'para-agrarisch bedrijf' geenszins beperkend moet worden geïnterpreteerd, doch dat daaronder moet worden begrepen bedrijven waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en er op afgestemd is;

* dat deze verknochtheid aan de landbouw het enige criterium is dat relevant is voor de beoordeling van het para-agrarisch karakter van een bedrijf;

* dat bijgevolg niet vereist is dat het bedrijf aan de grond gebonden is;

* dat bijgevolg evenmin vereist is dat het bedrijf in het verlengde ligt van een aan de grond gebonden activiteit;

* dat het bovendien compleet irrelevant is te weten of het bedrijf vanuit handelsrechtelijk oogpunt, ambachtelijk, industrieel of commercieel kan worden genoemd";

dat verzoeker daaraan toevoegt:

"Zoals hoger reeds aangegeven betreft het een graanloods, bestemd voor het tijdelijk opslaan van graangewassen, afkomstig van de landbouwers in de omgeving. De producten worden er gestockeerd en geconditioneerd in afwachting van door verkoop aan bloemmolens of voederfabrikanten zonder enige bewerking te hebben ondergaan. Dergelijke onderneming is evident een inrichting waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en erop afgestemd is";

en concludeert:

"Uit dit alles blijkt dat de bouwvergunningsaanvraag van verzoekende partij wel degelijk een para-agrarische onderneming betrof en dat de verwerende partij dan ook met een flagrante schending van de ingeroepen bepalingen het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en de vergunning heeft geweigerd";

Overwegende dat de verwerende partij in essentie antwoordt:

"Waar uit het gevoerde onderzoek blijkt dat hier in feite zowel van elders aangevoerde en aan de streek oneigen produkten als streekeigen produkten een tweede behandeling of bewerking ondergaan, zoals bijvoorbeeld de verwerking van granen tot veevoeder, maakt dit dan ook dat het bedrijf van verzoeker als een ambachtelijk-industrieel bedrijf dient te worden aanzien, hetwelk bovendien een overwegend commercieel-industrieel karakter heeft, gezien het een loutere handel in granen en veevoerders betreft, zodat het derhalve zelfs niet beantwoordt aan de bepalingen betreffende het (landschappelijk waardevol) agrarisch gebied";

Overwegende dat de bestemmingsvoorschriften voor de agrarische gebieden zijn neergelegd in artikel 11, 4.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat bedoeld artikel luidt als volgt :

"De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden";

Overwegende dat noch het aangehaalde artikel 11 noch enige andere bepaling van het koninklijk besluit van 28 december 1972 het begrip "para-agrarische bedrijven" definiëren; dat, bij ontstentenis van nadere omschrijving ter zake, bedoelde term in zijn spraakgebruikelijke betekenis moet worden begrepen; dat daaronder moet worden verstaan bedrijven waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en er op afgestemd is;

Overwegende dat het bestreden besluit oordeelt dat bedrijven die landbouwprodukten betrekken uit de landbouwsector of dergelijke produkten behandelen, slechts als para-agrarisch kunnen worden aangemerkt indien de landbouwproducten in kwestie "vers" zijn, "rechtstreeks" uit de sector worden betrokken en geen

"verdere verwerking" ondergaan; dat het in de huidige stand van de rechtspleging zeer de vraag is of, zoals verzoeker stelt, die interpretatie steun vindt in artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat voorts niet valt in te zien waarom een "para-agrarisch bedrijf", zoals door de verwerende partij wordt gesteld, geen commercieel, of ambachtelijk of industrieel karakter zou mogen hebben; dat weliswaar luidens artikel 2 van het Wetboek van Koophandel "elke manufactuur- of fabrieksonderneming, zelfs wanneer de ondernemer slechts de voortbrengselen van zijn eigen zaak verwerkt" een daad van koophandel is en dezelfde verwerking, wanneer zij in een landbouwbedrijf gebeurt, niet; dat uit artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 echter niet kan worden afgeleid dat de agrarische gebieden zijn voorbehouden aan bedrijven waarin geen daden van koophandel worden gesteld; dat overigens de ruimtelijke orderings- en stedenbouwwet, welke tot rechtsgrond dient van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, geen wet is tot organisatie van, of toezicht op de landbouw als economische bedrijvigheid; dat tenslotte in meervermeld artikel 11 met zoveel woorden is bepaald dat de niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven een industrieel karakter kunnen hebben; dat hieruit logischerwijze volgt dat ook bedrijven met een industrieel of, a fortiori, met een ambachtelijk karakter in een agrarisch gebied kunnen worden toegelaten;

Overwegende dat het middel ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede in artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde, dat verzoeker voldoende aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing

hem een nadeel toebrengt dat ernstig is en tevens moeilijk te herstellen; dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt, dit nadeel niet louter pecuniair is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 november 1995 van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende inwilliging van het beroep dat de gemachtigde ambtenaar heeft ingesteld tegen de beslissing van 6 juli 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, waarbij aan Patrick ALBERS de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een graanloods op een perceel gelegen aan de Bruggesteeweg (hoek Rozelarestraat) te Middelkerke (deelgemeente Sint-Pieterskapelle), kadastraal bekend Sectie B, nr. 111h/2.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.